

Novéna ke Zvěstování Panny Marie

Úvod

Každý den novény začínají modlitby hymnem **Veni Sancte Spiritus** / Přijď, ó Duchu přesvatý (Cyrilometodějský kancionál č. 112, tzv. Jednotný kancionál č. 422).

Modlitby na jednotlivé dny

I. (obvykle 16.3.)

Ctím a obdivuji Tě, ó nejsvětější Panno Maria, která jsi ze všech tvorů před Bohem ta nejpokornější. Ctím tě v tu dobu, kdy v den Tvého zvěstování Tě On povýšil do nejvznešenější důstojnosti své Matky. Ach dej, ó vznešená Panno, ať já bídny hříšník poznám, že nejsem nic a nechť se už konečně rád ze srdce pokořuji každému.

II. (obvykle 17.3.)

Ó nejsvětější Panno Maria, když jsi byla pozdravena zvěstujícím archandělem Gabrielem a od Boha povýšena nad veškeré sbory andělské, nazvala ses služebnicí Páně, řkouc: „Ejhle, dívka Páně“. Ach, vypros i mně pravé pokory a opravdové čistoty andělské, abych žil takovým životem, jímž bych si vždy zasluhoval požehnání Božího.

III. (obvykle 18.3.)

Raduji se s Tebou, Panno nejblahoslavenější, jež na pouhé „staniž se“, s takovu ponížeností pronesené, do lůna jsi Slovo Boží přijala z lůna Otce věčného. Ach, drž vždy mé srdce vzhůru k Pánu Bohu a s Bohem v mém srdci Jeho milost udrž, abych vždy srdečně mohl blahoslaviti Tvé „staniž se“, říkáje nábožně: "Ó mocné *staniž se*, ó velepomocné *staniž se*, ó *staniž se* nad každé jiné cti nejhodnější" (sv. Tomáš z Villanovy).

IV. (obvykle 19.3.)

Ó vznešená Panno Maria, kterou v den zvěstování archanděl Gabriel tak ochotnou našel a tak odevzdanou do vůle Boží, která jsi s ochotou vyplnila tužbu nejsvětější Trojice, jež na vykoupení světa žádala Tvého svolení, ó dej mi, abych v každém případě, ve šťastném i v nešťastném, k Pánu Bohu se obrátil a do Jeho svaté vůle se odevzdávaje, abych říkával: „Staniž se, staniž se mi podle slova Tvého“.

V. (obvykle 20.3.)

Dobře chápu, ó nejsvětější Panno Maria, že svou poddajností tak úzce jsi se spojila s Pánem Bohem, kteréžto vznešené spojení tvorů jinému není možné: „Více s Bohem nemohla se sloučiti, leč by sama byla Bohem“, říká sv. Albert Veliký; avšak já zardívám se, vida, že já svými hříchy tak velice jsem od Pána Boha odloučen. Ach! Matko dobrotivá, Ty budiž mně nápomocnou, ať srdečně toho oželím, abych zase v jedno byl sloučen s Tvým drahým Ježíšem.

VI. (obvykle 21.3.)

Ježto Ty, ó nejsvětější Panno Maria, která jsi se ve své stydlivosti ulekla při zjevení sv. Gabriela archanděla v komůrce své, stydím se já nyní za svou pýchu a hrdost, s jakou objevil jsem se před Tebou, pročez pro Tvou pokoru, které není rovno, „která lidem porodila Boha, otevřela nebe a duše z pekla vysvobodila“ (sv. Augustin), žádám Tebe, abys mne vytrhla z hlubiny mých hříchů a přivedla mne ke spasení.

VII. (obvykle 22.3.)

Ač nečistý mám jazyk, ó Panno nejčistější, přece se stále opovažuji pozdravovat Tě slovy: „Zdrávas, zdrávas milosti plná“ a srdečně Tě žádám, abys duši mé aspoň trošku udělila z té přehojné milosti, kterou jsi naplněna byla, když sestoupil v Tebe Duch svatý.

VIII. (obvykle 23.3.)

Věřím, ó nejsvětější Panno Maria, že Pán Bůh všemohoucí, jenž vždy byl s Tebou od početí Tvého - „Pán s Tebou“ - nyní tím více je s Tebou spojen v jedno, vtělen z Tvého nejčistšího lůna, i žádám Tebe, dej mi, ať celým srdcem jsem vždy spojen s tímže Pánem, s drahým mým Ježíšem, ať mne s Ním sloučí milost posvěcující.

IX. (obvykle 24.3.)

Ó požehnej mé srdce, požehnej mou duši, ó nejsvětější Panno Maria, jako Tebe Pán Bůh navždy požehnal mezi všemi ženami „požehnaná Tys mezi ženami“; neboť důvěřuji najisto, jestliže Ty, drahá moje Matko, požehnáš mne nyní v životě, že požehnaný budu pak i po smrti ve slávě věčné.

Závěr

Zdrávas Maria...

Loretánské litanie (Cyrilometodějský kancionál č. 233, tzv. Jednotný kancionál č. 67)

℣. Anděl Páně zvěstoval Marii.

℞. A Ona počala z Ducha svatého.

Modleme se:

Bože, jenž jsi chtěl, aby ze života blahoslavené Panny Marie Slovo Tvé, andělem zvěstované, tělem učiněno bylo: dej nám, prosícím Tebe, kteří Rodičku Boží opravdu oslavujeme, ať nám u Tebe svým orodováním pomáhá. Amen.

